

Ježto pak podle § 3 odst. 1 zák. č. 77/1927 ve znění zák. č. 169/1930 Sb. o odvoláních o rozpočtu (ve věcech rozpočtových) rozhoduje okresní výbor a v dalším pořadí zemský výbor, jest z toho zřejmo, že v daném případě bylo již poučení o opravných prostředcích, dané vládním komisařem, nesprávné a že rozhodoval také v první stolici úřad věcně nepřislušný. Žal. úřad pak věcně rovněž nepřislušný, místo aby jakožto úřad okr. úřadu nadřízený odstranil jeho, mimo meze kompetence vydané, rozhodnutí, zabýval se odvoláním k němu podaným věcně a z důvodů věcných je zamítl. Osvojil si tak — jak právě dovoděno — kompetenci, která mu nepřislušela, pročez muselo býti nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss, aniž se mohl nss zabývat stížností a odvodním spisem žal. úřadu jak po stránce formální, tak i věcné, zejména i po té stránce, zda a pokud byl vládní komisař ke kroku jím učiněnému v mezích své působnosti oprávněn.

Č. 11.219.

Školství. — Učitelstvo (Slovensko): I. Volba učitele na církevní škole, pro něhož má býti poskytnuta státní podpora, vyžaduje schválení min. škol. — II. Vydržovatel církevní školy nemá právního nároku na poskytnutí státní zálohy na úpravu požitků učitelských podle zák. č. 104/26 Sb.

(Nález ze dne 18. dubna 1934 č. 5866.)

Prejudikatura: ad II: Boh. A 10.074/32.

Věc: Římsko-kat. školská stolice v K. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o schválení volby učitele pro řím.-kat. ludovou školu a o poukaz státní podpory pro něho.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Podáním z 12. září 1931 žádala st-lka žal. úřad, aby schválil volbu výpomocného učitele Alexandra R. na uprázdněnou státnici místní církevní školy a poukázal pro něho od 1. září 1931 státní podporu ve smyslu zák. č. 104/1926 Sb., kterou jmenovaný již loňského roku požíval; poznamenáno, že podle důchodkové listiny má zvolený výpomocný učitel na místních příspěvcích ročně 100 Kč a byt in natura v hodnotě 252 Kč.

Žal. úřad nař. výnosem nevyhověl »žádosti předsedy řím.-kat. školské stolice v K. z 12. září 1931 o schválení volby a přiznání státní podpory pro výpomocného učitele, protože podle předloženého kvalifikačního výkazu uchazečů hlásili se o toto místo i uchazeči s vyšším školským vzděláním. Okolnost, že rodinné poměry uchazečky R. s vyšší školskou přípravou se nedaly z předložených dokladů zjistiti, nemění nic na této věci.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — —

Stížnost nepopírá, že žal. úřad je zásadně oprávněn souhlas s volbou výpomocného učitele na církevní škole za určitých předpokladů odpřítí a že souhlasu takového je ve smyslu platných zákonných předpisů zásadně zapotřebí, pro kteréžto stanovisko úřadu lze nalézt podporu

i v § 21 zák. čl. XXVII:1907, nahradivším po této stránce dříve platný předpis § 11 lit. c) zák. čl. XXVI:1893. Rovněž tak nepopírá stížnost, že důvod, uvedený žal. úřadem, že se totiž o uprázdněné místo učitelské hlásili uchazeči s vyšším školským vzděláním nežli měl zvolený R., je podle zákonných předpisů zásadně schopným podepřítí neschválení volby výpomocného učitele.

Stížnost obrací se toliko proti poslední větě nař. rozhodnutí a namítá, že Zuzana R., která podle nař. rozhodnutí — jak se stížnost domnívá — měla býti zvolena, vykazovala jiné nedostatky, jež opravňovaly pak k tomu, aby z uchazečů o uprázdněné místo zvolen byl Alexandr R. Leč touto námitkou jde stížnost mimo nař. rozhodnutí, které se judikátně nevysloвило vůbec o tom, že měla býti zvolena právě Zuzana R., nýbrž jako vlastní důvod svého zamítavého výroku uvedlo, že podle předloženého kvalifikačního výkazu uchazečů hlásili se o toto místo i uchazeči s vyšším školským vzděláním. Proti tomuto důvodu však, týkajícímu se všech uchazečů, stížnost se neobrací, aniž popírá jeho skutkový podklad.

Ale pak zůstává výrok úřadu o neschválení volby stížností neotřesen, aniž na tom co mění stížností rovněž uváděná okolnost, že v letech 1929 a 1930 byla již volba Alexandra R. žal. úřadem schválena, neboť nss zkoumá v rámci stížnosti zákonnitost rozhodnutí nyní naříkaného a stížnost pak nad to stejně ani neuvádí, že skutkové okolnosti byly v oněch letech tytéž, jak je žal. úřad nyní uvádí za důvod svého zamítavého výroku.

Zbývá tedy zkoumati ještě druhý výrok žal. úřadu, pokud jím bylo odeprěno poukázání státní podpory pro zvoleného výpomocného učitele.

Z podání st-lčina z 12. září 1931 plyne, že vlastním obsahem podání toho po této stránce byla žádost, aby zvolenému výpomocnému učiteli Alexandru R. byla dnem 1. září 1931 poukázána co státní podpora odměna, určená zákonem č. 104/1926 Sb. Z citace zák. č. 104/1926 Sb. jest pak zřejmo, že st-lce, která jiných předpisů se nedovolává a blíže svůj petit nerozvedla a neurčila, šlo patrně o nadlepení poskytnuté učitelům církevních škol zákonem č. 104/1926 Sb. (§ 1 odst. 2) oproti platům dosavadním, jež mělo býti ve smyslu usnesení vlády z 22. prosince 1926 a usnesení dalších, ono prodlužujících, poskytováno učitelům, o nichž mluví § 1 odst. 2 učit. zák., zálohově ze státních prostředků na účet vydržovatelů škol vzhledem k tomu, že zákon slibovaný v § 1 odst. 1 věta první učit. zák. nebyl dosud vydán. Tak také chápal ostatně ono podání i školský inspektorát v Šahách, označiv je jako žádost o poukaz státní zálohy na doplnění odměny pro výpomocného učitele.

Při tomto obsahu st-lčina podání přicházejí tedy v úvahu jen předpisy zák. č. 104/1926 Sb., které však nedávají vydržovateli školy právního nároku na poskytnutí státní zálohy toho druhu, naopak stanoví v § 45, že náklad vzniklý zvýšením platů podle tohoto zákona (t. j. zák. č. 104/1926 Sb.) ponesou vydržovatelé; při tom nutno upozorniti, že ve smyslu náhl. Boh. A 10.074/32 ani citovaná již usnesení vlády nedávala vydržovateli církevní školy nějakého právního nároku na přiznání zálohy takového způsobu pro učitele školy církevní.

Není-li tu však u vydržovatele církevní školy nějakého přímo ze zák. č. 104/1926 Sb. plynoucího nároku toho druhu, pak nemohl žal. úřad vůbec zasáhnouti do práv st-lichých, když nevyhověl žádosti o poukaz takové zálohy (podpory) a je za tohoto stavu i vedlejší, z jakých důvodů tak neučinil. V důsledku toho není již ani třeba zabývat se jednotlivými námitkami stížnosti, je-li stížnost po uvedené stránce již stejně bezdůvodnou. — — —

Č. 11.220.

Stavební právo (Praha): Poměr mezi výškou budovy a rozlehlostí dvora resp. šíří ulice.

(Nález ze dne 18. dubna 1934 č. 7153.)

Věc: Richard E. a Dr. Bedřich E. v Praze proti ministerstvu veřejných prací (za zúč. hlav. město Prahu vrch. mag. kom. Dr. Adolf Štafl) o změnu přehledného regulačního a zastavovacího plánu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím potvrdilo min. prací návrh na změnu přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro blok mezi ulicemi: Na Příkopě, Nekázankou, Jindřišskou a pro ulici Senovážnou v Praze II. a zamítlo námitky st-lů proti rozšíření ulice Senovážné z 15 m na 18 m na úkor jejich domů jako bezdůvodné.

Ve stížnosti podané na toto rozhodnutí st-lé především vytýkají, že nař. rozhodnutí nezabývá se tvrzením st-lů obsaženým v jejich námitkách, že ulice Senovážná v budoucnosti bude pouze ulicí jednosměrnou.

Výtka tato je bezdůvodná, neboť žal. úřad v nař. rozhodnutí uvádí výslovně, že pro rozšíření této ulice tak, aby vyhovovala dvousměrné průběžné dopravě vedle možnosti zastavování vozidel u domů, mluví okolnost, že v rozsahu od Václavského náměstí až k ulici Lützowově není příčné ulice, která by plně svojí šířkou vyhovovala pro dopravu dvousměrnou. Vychází tedy žal. úřad z toho, že proponovaná regulace děje se právě s úmyslem učiniti z ulice Senovážné komunikaci dvousměrnou, takže nebylo třeba přihlížeti k námitkám st-lů, jakou funkci tato ulice dnes plní. Lhostejno je také, jak si st-lé představují dopravní význam této ulice v budoucnosti, neboť rozhodno je, jaký úkol této ulici pro budoucnost přiřkly orgány povolané přehledný a zastavovací plán stanovit.

Stížnost dále namítá, že má-li býti stanovena šířka postranní ulice nad zákonné minimum 12 m, uvedené v § 2 stav. ř., pak musí úřad pro tuto větší šířku uvést konkrétní okolnosti.

I tato námitka je bezdůvodná. Žal. úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že vedle ohledů komunikačně dopravních, které blíže označuje, a proti nimž stížnost námitek neformuluje, také důvody hospodářské a hygienické mluví pro zamýšlené rozšíření Senovážné ulice. Při tom výslovně vytknul, že tomu tak jest proto, poněvadž při dosavadní šířce 15 m bylo by vyšší zastavění než třípatrové se zřetelem k hustému zalidnění vnitřního města zdravotně dosti závažné, naproti tomu zastavění tří-